

F. t. l. om Akkrediteringsinstitutionen for videregående uddannelser

stemmelsen er efter høringen taget ud af lovforslaget, dels på baggrund af høringssvarene, dels fordi der er lagt vægt på, at rådet skal have tid til at opbygge en institution, der først og fremmest skal have fokus på at få akkrediteret de mange uddannelser under de tre ministre. Det må på sigt overvejes, om der er behov for at udvide rådets kompetencer i forhold til de udenlandske og private danske uddannelsesinstitutioner udover de private lønede uddannelser, der gennemføres hos en arbejdsgiver som led i et ansættelsesforhold.

På Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udviklings (Videnskabsministeriets) område overføres ministerens kompetence til at godkende uddannelser til Akkrediteringsrådet. På Undervisningsministeriets og Kulturministeriets område vil ministeren fortsat træffe den endelige afgørelse om godkendelse af udbud af uddannelser. Dog vil godkendelsen ifølge lovforslaget være baseret på akkrediteringer foretaget af Akkrediteringsrådet. Med etableringen af et dansk akkrediteringssystem indføres der et systematisk eksternt element i kvalitetssikringen af danske videregående uddannelser. Gennem regelmæssige, gentagne og eksterne vurderinger af alle videregående uddannelser måles og dokumenteres kvaliteten af danske videregående uddannelser. Det bliver således muligt for danske og udenlandske studerende at vurdere kvaliteten af danske uddannelser.

Som grundlag for Akkrediteringsrådets akkrediteringer fastsætter de relevante ministre kriterier for kvalitet og relevans. Kvalitetskriterier skal leve op til internationale standarder og skal samtidig afspejle den danske videregående uddannelsesstruktur. Eksempelvis er forskningsbaseret et væsentligt kriterium for akkreditering af universitetsuddannelser. Kriterier for relevans skal dokumentere arbejdsmarkedets behov for uddannelserne (fx gennem beskæftigelses- og ledighedsgrader), og at der er etableret en dialog mellem institutionerne og relevante aftagere på arbejdsmarkedet.

Et særligt sæt af kvalitetskriterier vedrører uddannelsesniveau. Disse kriterier er beskrevet i "Den danske Kvalifikationsnøgle", hvori hver uddannelsesstype er beskrevet i en kvalifikations- og kompetenceterminologi, der lægger vægt på uddannelsens slutkompetence. Den danske Kvalifikationsnøgle er for tiden under revision. Kvalifikationsnøglen er udformet som led i det europæiske Bologna-samarbejde med det formål at styrke gennemsigtighed mellem landenes uddannelsessystemer og lette anerkendelse af udenlandske uddannelser.

Akkrediteringsrådet er uafhængigt af ministrene og de videregående uddannelsesinstitutioner for så vidt angår tilrettelæggelsen af procedurer og metoder samt konklusioner og afgørelser. Dette medfører, at videnskabsministeren ikke kan ændre rådets faglige beslutninger. Der kan kun gives tilskud til uddannelser, der er akkrediteret af rådet.

Uddannelsesinstitutionerne kan klage til Universitets- og Bygningsstyrelsen over rettlige spørgsmål ved Akkrediteringsrådets afgørelser.

Rådet er uafhængigt i sin virksomhed, og medlemmerne udpeges på baggrund af deres faglige kvalifikationer. Rådet skal have viden og erfaring inden for kvalitetssikring, videregående uddannelse, forskning og arbejdsmarkedsforhold for dimittender. Mindst et medlem skal have international erfaring med akkreditering. Rådet har det overordnede ansvar for kvaliteten af opgaveløsningen.

Til rådet knyttes et rådssekretariat, som varetager det praktiske arbejde i forbindelse med rådets møder og akkrediteringer på alle ministerområder, og et fagligt sekretariat, som varetager faglige opgaver i forhold til akkreditering af uddannelser. Rådet træffer afgørelse om akkreditering på baggrund af akkrediteringsrapporter, som udarbejdes af det faglige sekretariat, Danmarks Evalueringsinstitut (EVA) eller andre internationalt anerkendte aktører. Rådet beslutter, hvilken aktør der skal udarbejde rapporterne, medmindre andet fremgår af denne lov, regler udstedt i medfør heraf eller anden lovgivning.

Akkrediteringsinstitutionen skal leve op til kravet om uafhængighed som beskrevet i de europæiske standarder og retningslinier for kvalitetssikring af videregående uddannelser:

"3.6 Independence

Standard:

Agencies should be independent to the extent both that they have autonomous responsibility for their operations and that the conclusions and recommendations made in their reports cannot be influenced by third parties such as higher education institutions, ministries or other stakeholders.

Guidelines:

An agency will need to demonstrate its independence through measures, such as:

- *Its operational independence from higher education institutions and governments is guaranteed in official documentation (e.g. instruments of governance or legislative acts).*
- *The definition and operation of its procedures and methods, the nomination and appointment of*